

ADAPTACIÓ TEATRAL

LA PETITA NENET

César Burgués
Escola de LLadurs
Maig de 2003

© César Burgués

Narrador:

Hi havia una vegada una nena que es deia Petita Nenet que vivia al nord de Rússia, a la Sibèria.

Un dia la Petita Nenet i els seus tres germans, Veka, Teka i Meka, van decidir anar al riu a agafar llenya i a pescar. Mama Nenet els va dir:

- Poseu-vos dues gorres cadascun, que fa molt de fred. I vigileu de no trobar l'ós, que es menja els nens petits.

(es posen les dues gorres i comencen a caminar en fila)

I van anar caminant, caminant, fins que van arribar al riu.

(travessen el riu per damunt de l'arbre caigut)

El van travessar molt a poc a poquet, passant per damunt d'un arbre que havia caigut, i es van asseure a pescar.

(passa una estona)

Meka:

- Mireu! Ja en tinc un.

Teka:

- I jo també!

Veka:

- I jo!

P. Nenet:

- Mireu el meu com n'és de gros!

(aniran aixecant les canyes en l'ordre del diàleg, treuran els peixos i els posaran en un sarronet)

Narrador:

Quan va començar a fer fred van decidir girar cua i tornar cap a casa. Però quan anaven a creuar el riu van veure que a l'altra banda, al costat del tronc caigut, hi havia un ós polar enorme que dormia ajagut a terra.

(recullen les canyes i comencen a caminar cap al riu)

P. Nenet:

- Fugim, amaguem-nos, ràpid!

Tots:

- Sí, sí, marxem de pressa!

(marxen en direcció a una roca que hi ha prop del riu)

Narrador:

Es van amagar rere una roca, ajupits. Només en sobresortien les quatre gorretes.

Meka:

- I ara què farem? Si no passem per aquest tronc, no podem creuar el riu.

Teka:

- I, si no creuem el riu aviat, ens pelarem de fred.

Meka:

- Oh, i tant com li agrada a l'ós cruspir-se els nens petits!

(els nens parlen des de darrera la roca. Només es veuen les gorres)

Narrador:

I es van posar a pensar com podien travessar el riu sense córrer perill.

P. Nenet:

- Tinc una idea! Escolteu-me bé

Narrador:

El primer que van fer la Petita Nenet va ser treure's una de les dues gorres que duia i deixar-la damunt de la roca. Ara en sobresortien cinc.

(la petita Nenet es treu una gorra i la posa damunt la roca)

Mentrestant l'ós, que havia sentit algun sorollet, es va posar dret i va cridar enfurit:

Ós:

- Qui ha gosat despertar-me? Qui ha estat? Ah...Ja ho veig! Veig les gorretes de cinc nens!

Narrador:

I aleshores, seguint el pla, va aparèixer el petit Veka i va creuar el riu pel tronc molt a poc a poc.

(Veka surt de la roca i comença a travessar el riu. S'atura al mig, sobre el tronc. L'ós l'espera a l'altra banda)

Ós:

- Guaita quina sort que tinc! Avui menjaré nen per sopar!
(l'ós rugeix en acabar de parlar)

Veka:

- Perdoni, senyor ós, no el voldria molestar. Però és que sóc molt primet i, si de debò té gana, darrere meu hi ha el meu germà Teka que és més gran i més grassonet que jo.

Ós:

- Doncs gràcies, potser sí que m'esperaré

Narrador:

Veka va dir adéu, i es va amagar dissimuladament rere un arbre.

(Veka diu adéu i marxa a amagar-se)

Per darrere la roca es veien ara quatre gorretes. Aleshores, aprofitant el seu torn, Teka es va aixecar i va passar per damunt del tronc per creuar el riu amb molt de compte.

(Teka surt de la roca i comença a travessar el riu. S'atura al mig, sobre el tronc. L'ós l'espera a l'altra banda)

Ós:

- Mira, mira qui ve ara! Avui toca nen grassonet per sopar!

Teka:

- Perdoni, senyor ós, no el voldria contradir, però si té gana, gana, millor que esperi el meu germà Meka. Ell sí que és més gran i grassó que jo!

Ós:

- Home, si és així, val la pena esperar

Narrador:

I Teka se'n va anar dissimuladament i es va amagar darrere l'arbre, al costat de Veka

(Teka diu adéu i marxa a amagar-se)

Ara, per darrere de la roca només es veien tres gorres. Aleshores, seguin el pla, Meka es va aixecar i va creuar el riu pel tronc ben a poc a poquet.

(Meka surt de la roca i comença a travessar el riu. S'atura al mig, sobre el tronc. L'ós l'espera a l'altra banda)

Ós:

- Oh, i tant que valia la pena esperar! Tu ests el més grassonet de tots, oi?

Meka:

- Perdoni, senyor ós, no el voldria pas fer enfadar, però si té molta, molta gana, millor que esperi la meva germana Petita Nenet, ella sí que és gran!

Ós:

- Bé,... doncs potser sí que m'esperaré.

Narrador:

- I Meka se'n va anar de pressa per amagar-se darrere l'arbre al costat de Veka i Teka.

(Meka diu adéu i marxa a amagar-se)

Ara, només es veien dues gorres. Aleshores la Petita Nenet es va aixecar i va començar a creuar el riu.

(La Petita Nenet surt de la roca i comença a travessar el riu, S'atura al mig, sobre el tronc. L'ós l'espera a l'altra banda)

Ós:

- Mmm! Quina nena més suculenta, ja ho crec que valia la pena esperar! Tu deus ser la més grassoneta, oi?

Petita Nenet:

- No, senyor ós, no. El més grassonet de tots és el meu cosí Poka, que és darrere la roca. No veu la gorra des d'aquí? I està molt, molt més gras que jo; per això s'ha cansat de caminar i s'ha quedat adormit. L'haurà d'anar a buscar vostè mateix. Però si l'agafa, tindrà nen per sopar i per esmorzar, dinar i berenar demà.

Ós:

- Doncs me n'hi vaig de seguida, abans no es desperti.

(la petita Nenet marxa a trobar-se els seus germans i l'ós se'n va cap a la roca. Els quatre germans es posen davant el tronc)

Narrador:

- I mentre l'ós es dirigia cap a la roca, la Petita Nenet, Veka, Teka i Meka van dir al mateix temps:

Tots:

- Ara!

(els nens empenyen el tronc amb totes les seves forces fins que el fan caure al riu. En acabar, corren a amagar-se)

Narrador:

- Quan l'ós va arribar darrere la roca sí que va veure una gorra, sí, però no hi havia cap nen! I quan, tot enfadat, va voler tornar

a creuar el riu va veure que tant el tronc com els marrecs havien desaparegut.

(L'ós descobreix la gorra, s'enfada i la llença. Corre cap al riu però no pot travessar i rugeix molt enfadat)

Ós:

- Aquests maleïts nens m'han ben ensarronat!

Narrador:

- Enrabiad com mai, furibund i, sobretot, molt ofès per haver-se deixat enganyar, se'n va anar lluny, lluny,... tant, que mai més no el van tornar a veure per allí.

Meka, Teka, Veka i la Petita Nenet van arribar al campament just a l'hora de sopar. I van sopar peixets crus i carn de ren estofada.

Lladurs, 21 de maig de 2003